

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

6 mei 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het PC/KD-project

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Woensdag 6 mei 1998

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.33 uur.*

Interpellatie van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het PC/KD-project

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Ceysens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het PC/KD-project.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister-president, bedoeling van deze interpellatie is om duidelijke antwoorden te krijgen op vragen omtrent het PC/KD-project die in deze commissie leven.

In het schooljaar 1999-2000 zullen 40.000 bijkomende personal computers worden toebedeeld aan de vier laatste jaren van het basisonderwijs en aan heel het secundair onderwijs. Tegen die tijd zou ook elke school op internet moeten zijn aangesloten. Zo luidt, samengevat, de toespraak die de minister-president hield ter gelegenheid van de tiende verjaardag van Flanders Technology.

Eindelijk beginnen zich initiatieven te ontwikkelen om Vlaanderen op het pad naar de informatiesnelweg en -samenleving te leiden. Want Vlaanderen heeft nog steeds een hardnekkige achterstand, zeker inzake het gebruik van internet. Die laatste zin is dan weer de samenvatting van de recentste Dimarso-peiling in opdracht van Initiative Media en van het onderzoek van de Vlerick School voor

Management over de kennis van de Belgische consument van multimediatoepassingen.

Dit medium kende bij ons een zeer aarzelende start. In 1997 werd het aantal particuliere internetgebruikers op amper 200.000 geschat, maar de interesse stijgt. Het Dimarso-onderzoek schat dat de internetgemeenschap zich het laatste jaar verdrievoudigde van 300.000 naar 900.000 surfers. De onderzoekers relativieren echter zelf hun bevindingen. In meer dan de helft van de gevallen gaat het om gebruikers die zich minder dan eenmaal per week op internet begeven. De Vlerick School voor Management is iets voorzichtiger in zijn schattingen en houdt het bij 500.000 gebruikers. Een op drie raadpleegt internet dagelijks. Vooral de universiteiten zijn voortrekkers, het bedrijfsleven hinkt achter. Kortom, van een doorbraak is zeker nog geen sprake.

Op wereldvlak liggen de cijfers helemaal anders. Recente cijfers wijzen op het bestaan van 1,7 miljoen websites, 89 miljoen internauten – met seks als belangrijkste product – en de aanwezigheid op het net van 17 percent van de bedrijven. Nederland scoort al lang hoog : meer dan één miljoen inwoners gebruikt het medium regelmatig. In Europa bevinden zich 18 miljoen internetgebruikers, in Noord-Amerika 54 miljoen. België en Vlaanderen hinken nog steeds achterop.

Aangezien de maatschappij van morgen zich meer en meer zal afspelen binnen een technologisch kader, is dit geen vrijblijvend probleem. De informatiemaatschappij is reeds van kracht en, al merken we dit niet, op de achtergrond voltrekt de evolutie zich snel en geruisloos. Om onze kinderen voor te bereiden op deze maatschappij is een informatie-technologische opvoeding noodzakelijk. Het werken op en met een computer, in welke vorm ook – van videorecorder over domoticasysteem tot pc – wordt een basisvaardigheid.

Ceysens

Het onderwijs dient zich hiervoor aan te passen, zowel qua inhoud als qua infrastructuur. Testen met computers in het onderwijs, niet om er mee te leren werken maar als aanvullende didactische methode om leerstof aan te brengen, wijzen immers op enkele significante voordelen van computer assisted education. Jongeren nemen op deze manier het leerproces zelf in handen, en de rol van leraar wijzigt van hoofdzakelijk ex cathedra naar begeleider.

Het samenwerken met de computer wijzigt wellicht ook de relaties tussen de leerlingen. Ze moeten meer leren samenwerken. Iedereen moet mee helpen zoeken naar een oplossing. Zo krijgen ze meer zelfvertrouwen, een groter bewustzijn van hun vaardigheid en de bereidheid die kennis met anderen te delen. De actieve opname van informatie en de verwerking van deze informatie op verschillende manieren wordt gestimuleerd. Het valt op dat ze plots in staat blijken om autonoom te leren en initiatieven te nemen.

De informatisering van ons onderwijs moet meer zijn dan louter de installatie van wat pc's of terminals. Maar koken kost geld en ons onderwijs kan momenteel de middelen niet vrijmaken om op voldoende schaal in te spelen op de groeiende vraag naar opleiding in het gebruik van nieuwe media. De Amerikaanse softwaregigant Microsoft zal een aantal van zijn producten tegen sterk verminderde prijzen leveren aan Vlaamse scholen, en zal gratis informatiesessies geven aan leerkrachten over het gebruik van de Microsoft-software. Een intentieverklaring hierover werd formeel ondertekend na een ontmoeting tussen de Vlaamse minister-president en Bill Gates.

Minister-president Luc Van den Brande : Ook om een andere reden zal ik mij de ontmoeting met de heer Gates nog lang herinneren.

Mevrouw Patricia Ceysens : Ook andere bedrijven, meestal hardware-ondernemingen, zouden bereid zijn hun producten tegen verlaagde prijs ter beschikking te stellen van het onderwijs. De samenwerkingsverbanden met de industrie zijn uiteraard positief te noemen. Op het eerste gezicht althans, want in de zakenwereld bestaat er een gezegde dat zegt 'There is no such thing as a free lunch'.

Niet alleen de pc's zorgen voor problemen in de scholen. Er is ook een probleem van omkadering : aangepaste tafels, videokanonnen, overheadprojec-

toren en massale nascholing van de leerkrachten. De budgetten van de Vlaamse regering daarvoor zouden als volgt worden verdeeld : 200 miljoen frank in 1998, 750 miljoen frank in 1999 en 1 miljard frank in 2000.

Het gevaar bestaat echter dat men de consument gewoon maakt aan een gratis product, en daar achteraf geld voor vraagt. Deze schalkse technieken zitten ons nog vers in het geheugen. De banken lieten ons zo kennis maken met bank- en kredietkaarten of cheques, en laten ons daar nu zwaar voor betalen. Microsoft is een marktleider die heel wat monopolistische trekjes vertoont. Het zou niet verstandig zijn als we dit uit het oog verliezen.

Het onderwijs mag niet in de val lopen dat onze jeugd met één product van één fabrikant leert werken, maar moet meer aandacht besteden aan het aanleren van basisvaardigheden. Het werken met een tekstverwerker of een rekenblad moet zo worden aangeleerd dat een leerling met de producten van verschillende fabrikanten aan de slag kan. De leerling moet een algemene denkwijze krijgen aangeboden. Naast de populaire verbreding van het IQ-concept met emotionele intelligentie, is dit informatie-intelligentie : een onderdeel van praktische intelligentie.

Een tweede vraag is de vraag naar de totale kostprijs, en niet enkel naar de kostprijs van de eerste levering. De informaticawereld is zo in beweging dat de productcyclus al is verkort tot minder dan een jaar. Niet alleen de prijs van het initiële pakket is belangrijk, maar ook die van de upgrades. Het voldoen aan de informaticabehoefte van onze scholen is één zaak, maar ze draaiend houden een andere. Bill Gates heeft het al eerder voor elkaar gespeeld om Microsoftproducten te beloven tegen een lagere prijs. Het bleek om verouderde versies te gaan, en voor de upgrades moest de volle pot worden betaald.

Men kan ook vragen stellen over de technische ondersteuning van de hardware- en softwareproducten. Wat is de opinie van de Vlaamse regering hierover ? Het probleem van de opleiding van leerkrachten om met deze producten om te gaan, zal waarschijnlijk door de tijd worden opgelost. Leerkrachten die geboren zijn na de informaticarevolutie – de meesten – moeten zich bijscholen. In welk aandeel voorziet het pakket daarvoor ? De leerkracht-begeleider is een noodzakelijke schakel in het proces om leerlingen verstandig te leren omgaan met nieuwe media. Op internet is inderdaad van alles te vinden : van hoogstaande wetenschappelijke publicaties, schitterende essays, zeer

Ceysens

actuele overzichten van nieuwigheden overal ter wereld tot zeer commerciële en extreme ontsporingen, niet alleen qua seks maar ook qua racisme, hate speech, revisionisme, sekten, enz. Omgaan hiermee én met het overaanbod aan informatie zal een hoofdbekommernis worden van de volgende generaties.

Vlaanderen is op wereldvlak duidelijk een volger, maar loopt toch voor op Brussel en Wallonië. Recent onderzoek wijst uit dat die achterstand krimpt, maar er rest nog een duidelijk verschil. De federale overheid mag zich door de achterstand van de andere gemeenschappen niet laten weerhouden om initiatieven te nemen.

Op federaal vlak moeten wij aandringen op een duidelijke en actuele communicatiewetgeving, die bedrijven met Vlaamse technologie, actief in de sector, armslag en rechtszekerheid kan geven. Bovendien moet de Vlaamse regering aandringen op een oud zeer. De communicatiekosten via de telefoon en binnenkort ook via de kabel moeten tot een minimum worden herleid. Dit geldt niet alleen voor bibliotheken en scholen, al is dat een belangrijke eerste stap, maar ook voor particulieren.

Binnen de scholen rijst dus niet alleen een probleem voor de pc's, maar ook voor de omkadering. Er is dringend nood aan netwerken en snelle ISDN-lijnen, aan lokaaluitrusting – aangepaste tafels, stoelen, videokanonnen, overheadprojectie – en aan massale nascholing van de leerkrachten. Daarnaast moeten ook netwerkbeheerders worden aangesteld, dus bijkomende ambtenaren. Nederland is ons hierin met de studiehuisen een paar stappen voor. We hebben een gigantische hervorming van het middelbaar onderwijs nodig met een stevige financiële ondersteuning. Enkel een massale en doordachte investering kan ons opnieuw bij brengen, en ons ervoor hoeden niet te botsen op de nadelen van de informatiemaatschappij. Nadat het eerste gejuich is weggestorven, komen de eerste nadelen boven.

Computeranalfabetisme is minstens even erg als analfabetisme, of zelfs nog erger. Aan het ene kan je voldoen via opleiding, voor het andere heb je een materiële component, de computer, nodig. Bij een modern toestel moeten hardware en software regelmatig worden geactualiseerd. Dat ligt niet binnen ieders mogelijkheden. De nieuwe kloof tussen arm en rijk kan zich op dit gebied aftekenen.

Het project moet ervoor zorgen dat de toegang tot de informatiemaatschappij voor iedereen gevrijwaard blijft : voor hoog- en laaggeschoolden, voor het ASO en het beroepsonderwijs, voor mannen en vrouwen. Studies wijzen op de mannelijke overheersing op de informatiesnelweg, maar ook op het feit dat mettertijd de bevolkingsgroep die zich op het internet begeeft een afspiegeling wordt van de maatschappij. Het aanbieden van een project als PC/KD, moet ervoor zorgen dat het aanbod geldt voor iedereen.

Omgaan met een overvloed aan informatie is niet evident. Informatieverslaving begint concrete vormen aan te nemen. Dit kan gaan van iemand die gebiologeerd naar zijn gameboy of tamagotchi blijft staren, tot managers die improductief worden door het teveel aan informatie. Het is nu al verontwaardigend dat bijna de helft van de kinderen meer tijd doorbrengt achter de computer dan met vriendjes en familie. Het zou een onderwerp kunnen zijn voor een schitterende Jammersreportage : 'Verslaafd aan informatie : maak plaats voor de dataholics.'

Een studie van Reuters met de tekenende naam 'Glued to the screen, an investigation into information addiction worldwide', geeft verrassende resultaten. 54 percent van de ondervraagden beweert high te worden bij het vinden van de gezochte informatie via internet. 53 percent zegt van dit medium maar niet genoeg te kunnen krijgen. Tegelijk geven ze toe dat ze niet zoveel met de gevonden informatie kunnen aanvangen, dit wegens te veel. Interessant aan dit onderzoek is de vergelijkbaarheid van deze gegevens met de resultaten van een ander onderzoek van amper een jaar eerder. In het eerste onderzoek klaagde 40 percent van de ondervraagden over een teveel aan informatie, in het tweede onderzoek reeds 65 percent.

Wat kunnen we hieruit leren ? Het gaat om onderzoeken in landen die het voortouw namen in de implementatie van informatietechnologie. Het gebruik van informatietechnologie is er reeds langer ingeburgerd, en de voor- en nadelen van de informatiemaatschappij zijn reeds duidelijk zichtbaar. Massale implementatie van toestellen zonder begeleiding zal aanleiding geven tot dezelfde nadelen. Het PC/KD-project zonder visie of begeleiding is volgens ons gedoemd om te mislukken. Deze probleemstelling heeft betrekking op meer dan alleen maar halfgeleiders in een mooie verpakking. Het gaat over nieuwe mogelijkheden en hoe we hiermee kunnen omgaan. De implementatie van deze nieuwe technologie zal de manier waarop mensen met elkaar omgaan, verder veranderen.

Ceysens

Supersnelle technologie zal een cafeïne-injectie geven aan onze maatschappij, die almaar sneller zal draaien.

Het PC/KD-project is in zijn uitgangspunten een goed initiatief, maar over de globale visie en uitwerking hebben we toch een aantal vragen. Wat is de visie van de Vlaamse regering over de informatisering van het onderwijs? Zal de regering een beleidsvisie voorstellen aan het Vlaams Parlement? Wanneer zal er een concreet werkingsplan worden voorgelegd waarin zowel de aanpak als de geschatte kosten zijn opgenomen? Welke initiatieven zullen worden genomen op federaal niveau om een aantal problemen, zoals de telefoonkosten voor verbindingen, te bespreken?

We vonden dat het tijd was om hierover enige duidelijkheid te krijgen. Onze fractie is een gesprekspartner om hierover in de toekomst verder te debatteren.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Ceysens heeft het probleem op een heel brede manier voorgesteld. Ik ben er haar fractie dankbaar voor. Dit is geen politiek project, maar een beleidsproject. De politieke verantwoordelijkheid is hier primordiaal.

In wezen gaat het om drie zaken : de visie van de Vlaamse regering op de informatisering van de scholen, het werkingsplan, en de onderhandelingen met de federale regering over internetconnecties.

Het uitgangspunt bij de discussie over de informatisering van de scholen is de vaststelling dat er binnen de scholen een duidelijke behoefte bestaat aan een meer uitgebreide en hoogwaardige computerinfrastructuur. De computertoepassingen zijn de voorbije jaren gebruiksvriendelijker geworden en laten interessante toepassingen in het onderwijs toe, mede omdat ze nieuwe onderwijsvormen ondersteunen. Ik herinner mij uit mijn jeugd de kaart van Afrika, die wat vergeeld aan de wand van het klaslokaal hing. Het blikveld van mijn generatie was het leven van volkeren en staten.

Het onderwijs moet gebruik maken van nieuwe studiemogelijkheden. Er zijn educatieve softwarepakketten op de markt, waarmee leerlingen zelfstandig en interactief taal- of wiskundeoefeningen oplossen. De leerstof blijft beter 'plakken' omdat

de betrokkenheid van de leerling groter is. Om de kaart van computer based learning te trekken, moet de school in eerste instantie geschikt materiaal hebben. Hier knelt het schoentje. Deze uitrusting is momenteel nog onvoldoende op de scholen aanwezig, en geeft nog geen aanleiding tot een veralgemeend gebruik in de lessen.

De Vlaamse regering wil hier verandering in brengen. Zeker in sectoren waar ze uitdrukkelijk aanwezig is als openbare bibliotheken, scholen en de dienstverlenende administratie, heeft ze de plicht om de beschikbaarheid van nieuwe en zinvolle technologieën aan te moedigen. Om de digitale kloof tussen degenen met en degenen zonder toegang tot ICT dicht te plamuren, moeten we essentiële stappen zetten.

Via het onderwijs kunnen de opgroeiende generaties alvast vertrouwd geraken met informatietechnologie. Onderwijs in informatie, en informatietechnologie in het onderwijs bieden de beste kansen om een groeiende informatieongelijkheid of het ontstaan van een grote kenniskloof te doorbreken. De nieuwe samenleving heeft nood aan jonge mensen die zonder onderscheid technologisch geletterd zijn. We willen deze technologie ook in de overheidsdiensten stimuleren. Technologie is geen doel maar een middel om de werking van de diensten te verbeteren.

Het onderwijs gaat langzaam maar zeker een nieuwe weg op. De rol van de leerkracht verschuift van kennisoverdrager naar leerbegeleider. Hij wordt daarbij ondersteund door de nodige computerinfrastructuur en de informatietechnologie. De actuele uitrusting in de scholen laat nog geen groot-schalige integratie van ICT in het leerproces toe. Er zijn geen officiële cijfers beschikbaar, maar een recente enquête in 700 scholen wees uit dat 85 procent van de basisscholen geen of verouderde computers heeft. In het secundair liggen de cijfers iets gunstiger, daar omvat die categorie slechts 71 procent. De ICT-uitrusting verschilt sterk van school tot school.

We hebben het altijd over gelijkheid in het onderwijs tussen de verschillende netten. Ook dit is een kwestie van gelijkheid. De scholen met ouders, leerkrachten en directies die enthousiast zijn over de mogelijkheden van de moderne ICT zijn meestal beter uitgerust dan de scholen die er het nut niet van inzien. Of computers al dan niet aanwezig zijn in een school hangt in grote mate van het toeval af. Dat is geen goede basis voor een consequent ICT-beleid.

Van den Brande

Als de Vlaamse overheid anno 1998 de computer beschouwt als een mensgericht en verrijkend leer-middel, behorend tot de basisuitrusting van een school, dan moeten scholen resoluut worden aan-gezet tot de aanschaf van deze basisinfrastructuur. De behoefte aan meer structurele onderbouw is duidelijk. We mogen dit niet overlaten aan de goodwill, het inzicht of de motivatie van de school. De overheid wil een grootschalige actie voeren. De scholen kunnen dan een inhaalmanoeuvre uitvoe-ren, en we vermijden een onderwijs met twee snel-heden.

Investeren in computers en ICT in het onderwijs is om vele redenen een noodzaak. Het speelt perfect in op een aantal noden van de onderwijswereld. Onderwijs mag niet achterlopen op de maatschap-pelijke ontwikkelingen. Een maximale aansluiting op de arbeidsmarkt is essentieel. Het is ondenkbaar geworden dat jongeren afstuderen zonder in de loop van hun opleiding in aanraking te komen met pc's en ICT.

Er bestaat een werkplan op papier dat een ant-woord geeft op de vraag hoe men computers in de scholen kan krijgen. Dit plan moet nog worden getoetst op al zijn praktische consequenties. Ik geef de grote lijnen. Er bestaan twee scenario's om computers in de scholen te krijgen.

In het eerste scenario schrijft de Vlaamse overheid een Europese aanbesteding uit voor de levering van hard- en software aan scholen. Deze benade-ring lijkt op het eerste gezicht de meest voor de hand liggende, maar doet al snel ernstige proble-men rijzen. De procedure is bijzonder tijdrovend en technisch zeer ingewikkeld. Hoe kan men de levering van duizenden computers aan individuele scholen organiseren? Hoe krijgt men de compu-ters ter plaatse? Bovendien is de startsituatie van elke school verschillend. Een aantal scholen, zeker in het secundair onderwijs, beschikt al over een basisinfrastructuur en daar moet ook rekening mee worden gehouden.

Mijn voorkeur gaat dan ook uit naar het tweede scenario: een gedecentraliseerde aanpak op basis van subsidies. In dit scenario ontvangt elke school een subsidie a rato van het aantal leerlingen. De directie beslist dan zelf wat de school nodig heeft. Om het de scholen niet moeilijk te maken, zal de Vlaamse overheid een vrijblijvend aanbod realise-ren. Vele bedrijven hebben zich spontaan bereid verklaard dit programma mee te ondersteunen. Microsoft is daar één van. We hebben geopteerd

voor verschillende bedrijven, en voeren met zeven bedrijven gesprekken. Ze bieden de scholen een reductie op de gangbare marktprijzen voor compu-ters, printers, software, aangepaste educatieve pro-gramma's en andere. De scholen zullen regelmatig op de hoogte worden gebracht van wijzigingen in het aanbod.

We werken aan een subsidiebesluit voor de scho-len. We willen dit dossier volledig rond krijgen vóór het zomerreces, zodat de scholen de besteding van de extra middelen kunnen opnemen in hun planning voor het schooljaar '98-'99. Dat neemt niet weg dat we ook een meerjarenplan hebben uitgetekend. Het einddoel is dat er in 2001 één pc op tien leerlingen is.

In 1998 wordt gestart met een budget van 250 mil-joen frank. De doelgroep wordt gevormd door de basisscholen, in het bijzonder het vierde, vijfde en zesde leerjaar. Elke school zal ongeveer 1.200 frank per leerling van die leerjaren ontvangen. Dat betekent voor dit jaar 6.375 extra computers in het basisonderwijs. Vanaf 1999 zal de doelgroep wor-den verruimd tot het volledige secundair onderwijs. De budgettaire inspanning zal vanaf dat jaar wor-den opgedreven, zodat in 2000 ruim 44.000 extra computers in de scholen zullen staan. Op basis van de recentste leerlingenaantallen betekent dat dat er in 2000 één pc op 15 leerlingen zal zijn. In 2002 moet de eindsituatie kunnen worden bereikt. Eén pc per leerling is totaal zinloos. Eén pc op tien leer-lingen of zelfs één op acht moet mogelijk zijn. Over 4 jaar zullen er dus ruim 66.000 pc's in circulatie zijn. De totale kost van het programma ramen we op ongeveer 2,6 miljard frank gespreid over 4 jaar.

De federale overheid keurde in december 1997 de nieuwe wet op de telecommunicatie goed. De taken van algemeen belang worden aan Belgacom toevertrouwd. Die hebben betrekking op het ter beschikking stellen van internet aan scholen, bibli-otheken en ziekenhuizen. In totaal plant de federa-le overheid een budget van 860 miljoen frank voor de periode '98-'99.

De kabinetten van de minister van Cultuur, Onder-wijs en mezelf voeren onderhandelingen met Bel-gacom om hierover tot een samenwerkingsakkoord te komen. Op basis van deze overeenkomst zullen 2.383 scholen van het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie en basiseducatie over een ASIM-verbinding van minimaal 64 kilo-bytes beschikken. Dergelijke ASIM-verbinding is goed voor de aansluiting van ongeveer twintig pc's. De prijs van dit pakket bedraagt 160.000 frank per

Van den Brande

jaar. Een school betaalt hiervan 20.000 frank, de overheid legt 75.000 frank bij, en Belgacom zelf nog eens 65.000 frank. Voor een forfaitaire prijs van 20.000 frank per jaar krijgt een school dus onbeperkte toegang tot internet, en dit zonder bijkomende telefoonkosten.

Samenvattend zullen er dus in de nabije toekomst, gespreid over vier jaar, bijkomende miljoenen ter beschikking worden gesteld voor de aankoop van computers en andere basisinfrastructuur. De scholen kunnen via de beheersovereenkomst met Belgacom op korte termijn over een krachtige internetaansluiting beschikken. Er zal ook in bijkomende middelen worden voorzien voor de opleiding van de leerkrachten. U hebt er terecht op gewezen dat de begeleiders niet langer als duiven op goed weer mogen wachten. Het departement Onderwijs werkt momenteel dan ook een voorstel voor deze opleiding uit, dat samen met mijn diensten wordt bekeken.

Het uitgangspunt is dat computerkennis een bijkomende vaardigheid van onze jeugd moet zijn, zonder dit evenwel tot symbool of fetisj te verheffen want dat zou dodelijk, verschrikkelijk en verslavend zijn. Wij hechten er dan ook groot belang aan dat het hier gaat om een onderdeel van een instrumentarium in het opvoedings- en leerproject dat het onderwijs is. Het leven begint of eindigt echter niet voor een lichtkastje.

Ik stel vast dat ook in Nederland en in het zuiden van ons land ernstige inspanningen op dit terrein worden geleverd. We moeten ons echter hoeden voor situaties zoals in Taiwan waar het haast een obsessie is geworden om iedereen vast te kluisteren aan de nieuwe netwerken en verbindingen.

We hebben het dikwijls over basisvaardigheden en eindtermen. Mijns inziens wordt in ons hele onderwijsbestel nog te weinig aandacht besteed aan de mediaopvoeding. In andere landen – ik denk aan de deelstaat Baden-Württemberg – wordt in het curriculum een bijzondere plaats toegekend aan de begeleiding van en het omgaan met de leerlingen in het mediagebeuren. Bij ons gebeurt dit nog te fragmentarisch.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Dit thema zou regelmatig op de agenda moeten worden geplaatst.

De voorzitter : Het zou ook nuttig zijn om dit te bespreken met de minister van Onderwijs.

De minister-president beschouwt Baden-Württemberg als een modelstaat voor de lerarenopleiding. Het verbaast me niet dat daar uitgerekend daar veel aandacht aan wordt besteed. Ik heb dat trouwens zelf ervaren toen ik als leraar Duits samen met Duitse leerkrachten Duits een reeks stages volgde in Baden-Württemberg. Er bestaat daar een bijzonder goede traditie om op alle nieuwe tendensen in te spelen.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister-president, in uw werkingsplan is er sprake van twee scenario's. Betekent dat dat er nog geen keuze werd gemaakt ?

Minister-president Luc Van den Brande : Mevrouw Ceysens, we zullen voor het tweede scenario kiezen. We voelen immers niet zoveel voor een centraal georganiseerd systeem. De Franse Gemeenschap heeft daar wel voor gekozen. Ik betwist die beslissing zeker niet.

Microsoft is slechts één van de zes of zeven providers. Naar aanleiding van het bezoek van Bill Gates kwam Microsoft wel meer in de aandacht. Ik vind het om verschillende redenen trouwens absoluut onaanvaardbaar om met slechts één provider scheep te gaan.

We kiezen dus voor het tweede model. Dat model is gekoppeld aan een subsidiebesluit dat het mogelijk maakt om à la carte te werken. Dat besluit wordt momenteel voorbereid, en wordt ten laatste tegen eind juni verwacht. De Vlaamse regering is dus niet zo betuttelend als soms wordt gesuggered. Het lijkt me logisch na te gaan wat er al bestaat in de praktijk. Het bestaande landschap is het vertrekpunt. Degenen die al initiatieven hebben genomen, moeten niet worden terugbetaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 12.50 uur.*
